

lede anlægsside, er afstemt med, hvad der er plads til i den økonomiske politik.

Så var hr. Kofod-Svendsen i et tidligere indlæg inde på familiepolitikken, og det er korrekt, at der ikke var noget specielt afsnit om familiepolitik. Der var mange andre relevante områder, som der heller ikke var noget bestemt afsnit om, men der er ingen tvivl om, at familierne i Danmark har det bedre, end de havde, da regeringen tiltrådte. Flere daginstitutionspladser og flere i arbejde har været ganske væsentligt for, hvordan de enkelte familier har det. Og der er også – åbenbart i modsætning til, hvad hr. Kofod-Svendsen har opdaget – mange forskellige muligheder rundt omkring i landet for at få tilrettelagt et pasningsmønster for ens børn. Det er ikke kun institutionstilbud, der er. Der er dagplejetilbud, der er puljetilbud, og man kan sågar i en række kommuner få ung pige i huset.

Men dér, hvor hr. Kofod-Svendsen ved det skiller, er, at vi ikke medvirker til at udløse et direkte tilskud til forældrene for at blive hjemme og passe deres egne børn. Dér må man nøjes med den orlovsordning, som vi har lavet, og som er arbejdsmarkedsbaseret. Det er, hvad der er holdbart for at forene behovet for, at mennesker arbejder, og at flere arbejder i fremtiden, og det andet behov, som jeg er enig med hr. Kofod-Svendsen i skal være til stede, nemlig at der bliver tid til at passe og være sammen med ens egne børn, også mens man stadig væk er tilknyttet arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Regeringen siger, at vi skal tænke på den kommende generation, hvor der bliver flere og flere ældre og færre og færre arbejdsdygtige til at finansiere det kommende velfærdssamfund. Jeg er fuldstændig enig. Regeringen siger, at vi skal bruge væksten til noget, som vi har. Regeringen siger, at vi skal have skattetrykket ned. Jeg er sådan set helt enig.

Men jeg vil så blot spørge: Hvordan kan det så være, at staten henter 7 mia. kr. mere i de kendte skatter og afgifter fra danskerne i år 2000 sammenlignet med 1999? Hvordan kan det være, at man oveni putter nye skatter og afgifter på 3,2 mia. kr.? Hvordan kan det være, at man forøger skattetrykket? Det er steget fra 47,4 pct. i 1992 til 50,7 pct. i 1999.

Hvad er det for et håb, man vil give den kommende generation, som vil få en endnu

større byrde? Hvad er det for en mulighed, man vil give, når den vækst forsvinder, når man dræber konkurrencedygtigheden for dansk erhvervsliv? Hvor er det mål henne og de målsætninger, den kommende generation skal have for at få nedbragt vores gæld?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Jan Petersen: Hvad er det egentlig for et mummespil, der foregår? Hvad er for noget fordækt noget omkring statsministerens udtalelser om at afdæmpe volden i Danmark, den forfærdelige vold, som hele Danmarks befolkning taler om, det, vi som politikere bliver spurgt om, når vi møder de vælgere, der har valgt os herind? Hvorfor vil man ikke forholde sig konkret til, hvad det egentlig er, der skal foregå?

Jeg kan sige, at for Dansk Folkepartis vedkommende har vi forsøgt at få en forespørgselsdebat i dag, hvor vi alle sammen er indkaldt, om bandekriminaliteten. Det er afvist. Vi har forsøgt at indkalde til samråd i Retsudvalget, hvor statsministeren kunne redegøre for sine høje, interessante tanker om, hvad der skal foregå. Statsministeren har ikke tid.

Det, der foregår i Vollsmose, på Nørrebro, i Haderslev og alle andre steder i Danmark er det vigtigt at finde ud af hvordan landets regering har tænkt sig at forholde sig til. Og hvad får man her fra Socialdemokratiets ordfører? En masse teknik. Skal det foregå bag lukkede døre? Er det det, som Socialdemokratiet vil have, eller vil justitsministeren komme herop?

Jeg føler sådan set anledning til at sige til landets justitsminister, hvis ikke han er klar over det, at han har ret til at tage ordet sådan bare lige her og nu og fortælle om de dér præcise og velforberedte tiltag, som hr. Jan Petersen sagde at Socialdemokratiet havde i støbeskeen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi kommer nok ikke længere i diskussionen om, hvorfor regeringen vil spare på skilte familier, pensionister, de allerfattigste i verden, i ulandene. Så derfor et andet spørgsmål til hr. Jan Petersen:

Forleden fik vi oplyst i Finansudvalget, at det i gennemsnit pr. arbejdsløs koster 51.000 kr. om året til aktiveringsudgifter, alt muligt, plus administration af arbejdsløsheden. Og det betyder, at vi faktisk sammen med dagpengene i